

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 232/2015
09.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ђ., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката В.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 283/10 од 01.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.347/14 од 07.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 09.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 283/10 од 01.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.347/14 од 07.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 283/10 од 01.04.2013. године, окривљени М.Ђ. је, поред осталих, оглашен кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године. Оштећени О.К. и С.Б. су ради остварења имовинскоправног захтева упућени на парницу те је одређено да ће о трошковима кривичног поступка бити одлучено накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 347/14 од 07.11.2014. године, одбијене су као неосноване, поред осталих, и жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и жалба браниоца окривљеног М.Ђ., адвоката В.Б., а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног М.Ђ., адвокат В.М., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да се наведене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се исте преиначе тако што ће окривљеном бити изречена блажа казна као и да се у смислу члана 488. став 3. ЗКП извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74. члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач.1) до 3) и члану 441. ст.3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети сам окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, захтев за заштиту законитости може поднети искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да правноснажне пресуде не садрже разлоге у погледу индивидуализације казне, сврхе кажњавања и олакшавајућим и отежавајућим околностима којима се суд руководи приликом одлучивања о казни, нити пак разлоге због чега је окривљеном М.Ђ. изречена знатно тежа казна него осталим окривљенима који су као саизвршиоци заједно са њим учествовали у извршењу истог кривичног дела, којим наводима се, по оцени овог суда, истиче да правноснажна пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која чланом 485. став 4. ЗКП није прописана као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, па је захтев браниоца окривљеног у овом делу оцењен као недозвољен.

Поред тога, наводима у захтеву браниоца окривљеног: да нижестепени судови приликом одмеравања казне окривљеном нису ценили као олакшавајућу околност чињеницу да је окривљени у време извршења предметног кривичног дела био млађе пунолетно лице, а да са друге стране ранију осуђиваност окривљеног која представља само факултативну отежавајућу околност, није требало ценити као отежавајућу околност имајући при том у виду да је окривљени ранијом пресудом Четвртог општинског суда у Београду К бр. 387/04 од 11.08.2004. године, осуђен због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 53. став 1. КЗ, које није истоврсно са предметним кривичним делом, а посебно ако се узме у обзир да је цитирана пресуда постала правноснажна након извршења кривичног дела у предметном кривичном поступку, што је све имало за последицу да се окривљеном за извршење предметног кривичног дела изрекне знатно тежа казна него осталим саизвршиоцима од којих је потекла иницијатива да се наведено кривично дело изврши и да се одбрани окривљеног М.Ж. није могла поклонити вера, по налажењу овога суда, правноснажна пресуда се суштински побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и то у вези са

утврђеним отежавајућим и олакшавајућим околностима из члана 54. КЗ, које су од значаја за одмеравање казне окривљеном, односно оспорава се оцена одбране окривљених и изведених доказа од стране нижестепених судова, што такође није дозвољен разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП. Стога је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тач.2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**